

“El risc radiològic a Ascó és zero, però calen responsabilitats administratives”

Vicent Serradell (Castelló de la Ribera, 1940) és catedràtic de tecnologia nuclear de la Universitat de València i de la Universitat de Pennsilvània. Va participar en la ponència “Creixement econòmic i sector energètic a l'Euram”, a les VI Jornades Econòmiques de l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia i Empresa.

Arran de la signatura del protocol de Kyoto, molts països van començar a revisar els programes nuclears per limitar les emissions de CO₂ i continuar complint les necessitats bàsiques d'energia de la seva població. En quina línia es mou l'estat espanyol, en aquest sentit?

—L'estat espanyol, en aquest moment, pensa a llevar les centrals nuclears. Almenys aquest és el missatge del president del govern. Fins i tot ha assegurat que les tancaran quan se n'acabe la vida útil. Desconec els coneixements de tecnologia nuclear de Rodríguez Zapatero, però els qui en tenim sabem que la vida d'una central es pot allargar tant com vulguem.

—A parer vostre, l'estat s'equivoca en la seva política energètica?

—La meua opinió és que Zapatero s'equivoca. Quan els altres en tornen, ell encara no hi ha anat.

—Els detractors de l'energia nuclear diuen que és cara, perillosa per a la salut i nociva per al medi. Vós defenseu que, justament, és tot al contrari.

—El risc zero no existeix en res. Si l'energia nuclear és cara, vol dir que no competeix en el mercat. Si partim d'aquesta base, ningú no s'ha de preocupar: ja es tancaran soles, perquè no les gestionen benefactors de la

humanitat, sinó empreses. La veritat única i exclusiva és que en el mercat lliure de l'energia el qui posa l'energia al mercat amb el menor preu és el qui guanya. En aquest sentit, el cost de l'energia nuclear és molt més baix que no pas la resta d'energies.

—Queda explicada la qüestió del preu. I sobre la perillositat d'aquestes instal·lacions?

—Parlar de perill no té sentit. En tot cas, de risc, perquè el risc sí que es pot mesurar. No hi ha cap més activitat industrial que pugua comparar-se amb les nuclears, quant a risc tan baix.

El risc que l'energia nuclear ha acceptat és el mateix que a algú li caiga un meteorit al cap. No és impossible, però és molt baix, oi? De fet, imagineu què ocorre cada dia en activitats normals, mentre que a les centrals nuclears els únics morts que se'ls poden imputar són els de Txernòbil. I ací podríem parlar de les raons que van produir l'accident i si un accident com aquest és una situació que es pot evitar.

—I és possible?

—Sí, i de forma senzilla.

—Les nuclears dels Països Catalans són totalment segures?

—Cent per cent segur no hi ha res. Però les nostres centrals tenen uns estàndards tan bons com les que en tenen més.

—Amb els residus que genera una central nuclear hi pot haver risc?

—Els residus tenen molta mala premsa, però des d'un punt de vista tecnològic, tenen solució, en el sentit que es poden emmagatzemar en capes geològiques profundes d'una enorme estabilitat. Així doncs, es compleixen tot de requisits que fan pràcticament impossible que aquests residus perjudiquen el medi i l'espai on viu l'home. Per tant, és un problema més fictici que no pas real.

—I per què no els enterren, en comptes d'emmagatzemar-los en una planta en superfície?

—Perquè no cal. Les quantitats que es produeixen són molt baixes. A banda, contra allò que es diu, els residus ja els paguen les centrals nuclears, i el cost és inclòs en el preu del quilowatt; cada vegada hi ha més diners per a la gestió del residu nuclear. Esperem que la investigació ens done més camins per al tractament dels residus, però amb el que tenim actualment, des del meu punt de vista són acceptables.

—Una fuga de partícules a la central d'Ascó I ha reobert el debat sobre la seguretat de les centrals. Hi ha hagut cap risc real per a la població?

—El risc radiològic és zero. Probablement se'n derivaran responsabilitats administratives. Encara que la gent s'asseguera al damunt de les partícules i s'hi passara un mes seguit, no hi hauria incidència radiològica. Ara bé, algú ha de dir què ha passat, perquè, tot i que no hi ha risc, la societat no pot acceptar que la central nuclear se'n desentenga. Ascó I ja fa bé la seua feina, arreglant aquestes partícules calentes que es troben en el medi.

—Aquests incidents generen una gran alarma social tot i que s'asseguri que no hi ha risc. La societat rep impressions que no són certes, respecte a l'energia nuclear?

—La nuclear té mala premsa, i també molta prepotència. Va començar amb

les bombes atòmiques, va continuar amb els físics nuclears, que són aquests senyors que mai no s'equivoquen, però s'equivoquen com tothom, i, a més, hi ha centrals nuclears que, per la complexitat que tenen, poden causar algun problema que alarme, injustificadament, la població.

Tots hem de fer un esforç de pedagogia perquè la societat sàpiga realment com funciona una nuclear, quines respostes pot donar i quins mecanismes de seguretat té. En aquest sentit, pense que Catalunya és un territori amb més capacitat per a acceptar aquesta energia.

—**La societat té por de la paraula nuclear, més encara si la central és a prop de casa seva. És molt comprensible, oi?**

—Sí, però el món és ple de radiacions! El sol és un reactor de fusió, i a la terra cada volta hi ha més radioactivitat. Per exemple, els carbons de les centrals tèrmiques convencionals, allò que s'anomena *cenres voladores*, tenen quantitats de radioactivitat altíssimes, molt superiors a les partícules d'Ascó; parlem de milions de tones.

—**Si la societat rebutja les centrals nuclears, els inversors poden fer-se enrere a l'hora de posar diners per a aquesta energia?**

—Si les noves propostes de reactors, que són extraordinàriament segurs i interessants des de molts punts de vista, no són acceptades per la societat, aquests projectes s'aniran bandejant i anirem tenint energies diferents més cares i menys fiables pel que fa a la garantia d'abastament.

—**Us referiu a les energies renovables, oi?**

—Les energies renovables són magnífiques, però tenen un greu problema, que no són fiables. Ara n'hi ha i d'aquí a una estona no.

—**Hi ha qui sosté que, en uns cinquanta anys, el país estaria preparat per a funcionar amb més d'un 50% d'energia provinent de les renovables. Ho veieu possible?**

—Si efectivament fórem capaços de desenvolupar alternatives superiors a la nuclear, evidentment que n'hauriem de prescindir. Però amb els coneixements que tenim avui dia, jo francament no hi confie, i menys encara d'arribar a un escenari en què les energies reno-

El catedràtic de tecnologia nuclear **Vicent Serradell** nega els arguments segons els quals l'energia nuclear és cara i perillosa.

vables siguen suficients per a abastar la població.

—**Vicent Serradell és un ferm defensor de l'energia nuclear?**

—Sóc poc defensor de l'energia nuclear, però crec que es tracta d'una energia en la qual la humanitat pot confiar du-

rant molt de temps. L'energia nuclear té pocs defensors perquè ningú no hi té veritables interessos, ja que necessita poc producte per a rendir, al contrari que la produïda per carbó o la gasística.

Gemma Aguilera